

NUKIX004NAJQ

ŘEDITEL NÁRODNÍHO ÚŘADU PRO KYBERNETICKOU A INFORMAČNÍ BEZPEČNOST**ROZHODNUTÍ**Brno, datum je uvedeno v doložce
elektronického podpisu

V řízení o stížnosti evidované pod č. j. 9069/2024-NÚKIB-E/210 ze dne 4. října 2024 podané Janáčkovou akademií múzických umění, se sídlem Beethovenova 650/2, 662 15 Brno, IČO 62156462 dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, proti výzvě k úhradě nákladů za poskytnutí informací ve smyslu § 17 odst. 1 téhož zákona, evidovaným pod č. j. 6629/2024-NÚKIB-E/210 a č. j. 7024/2024-NÚKIB-E/210, jsem podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů jako příslušný nadřízený orgán Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, se sídlem Mučednická 1125/31, 616 00 Brno-Žabovřesky, rozhodl takto:

I.

výši úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovenou Národním úřadem pro kybernetickou a informační bezpečnost na základě výzvy ze dne 4. září 2024, č. j. 6629/2024-NÚKIB-E/210

v celkové částce 15 000 Kč, podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

p o t v r z u j i .

II.

- a. V případě, že Janáčkova akademie múzických umění částku za poskytnutí informací stanovenou Národním úřadem pro kybernetickou a informační bezpečnost na základě výzvy ze dne 4. září 2024, č. j. 6629/2024-NÚKIB-E/210 v celkové výši 15 000 Kč v zákonné lhůtě dle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů od doručení tohoto rozhodnutí uhradí,

výši úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovenou Národním úřadem pro kybernetickou a informační bezpečnost na základě výzvy ze dne 17. září 2024, č. j. 7024/2024-NÚKIB-E/210 v celkové částce 15 000 Kč, podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

s n i ž u j i n a c e l k o v o u č á s t k u 0 K č .

- b. V případě, že Janáčkova akademie múzických umění náklady za poskytnutí informací stanovené na základě výzvy ze dne 4. září 2024, č. j. 6629/2024-NÚKIB-E/210 v celkové částce 15 000 Kč v zákonné lhůtě dle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů od doručení tohoto rozhodnutí neuhradí a bude trvat výlučně na poskytnutí informací, u nichž úhrada za vyhledání byla stanovena ve výzvě ze dne 17. září 2024, č. j. 7024/2024-NÚKIB-E/210,

výši úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovenou Národním úřadem pro kybernetickou a informační bezpečnost na základě výzvy ze dne 17. září 2024, č. j. 7024/2024-NÚKIB-E/210, v celkové částce 15 000 Kč, podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

p o t v r z u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. PŘEDMĚT ŘÍZENÍ

1. Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (*dále jen „Úřad“ nebo „NÚKIB“*) obdržel dne 27. srpna 2024 žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „InfZ“*), již se Janáčkova akademie múzických umění, se sídlem Beethovenova 650/2, 662 15 Brno, IČ 62156462 (*dále jen „stěžovatelka“ nebo „žadatelka“*), domáhala, mimo jiné, poskytnutí následujících informací:
„8. Kolik správců splnilo svoji oznamovací povinnost týkající se VIS až po uveřejnění reaktivního opatření vyhlášeného opatřením obecné povahy formou veřejné vyhlášky, č. j. 10997/2021-NÚKIB-E/350 (dále jen „reaktivní opatření“)?
9. Kolik provozovatelů splnilo svoji oznamovací povinnost týkající se VIS až po uveřejnění reaktivního opatření?
12. V kolika případech oznámili splnění povinností uložených reaktivním opatřením správce a současně i provozovatel VIS?“
(dále jen „žádost“).
2. Úřad při přezkoumání žádosti dospěl k závěru, že vyhledání informací pro odpovědi na výše uvedené otázky bude spojeno s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním, za které je NÚKIB oprávněn na základě ustanovení § 17 odst. 1 InfZ požadovat uhrazením nákladů za vyhledání a sběr těchto informací. Výše úhrady je stanovena na základě výpočtu podle sazebníku úhrad za poskytnutí informací, který tvoří přílohu Směrnice S11/2021 ředitele NÚKIB, kterou se stanoví jednotný postup při zajišťování práva svobodného přístupu k informacím v podmínkách NÚKIB (*dále jen „Inf Směrnice“*). Sazebník úhrad je dostupný na webových stránkách Úřadu (*dále také „sazebník úhrad“*).¹
3. S ohledem na výše uvedené tak Úřad zaslal žadatelce výzvu k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací evidovanou pod č. j. 6629/2024-NÚKIB-E/210 ze dne 4. září 2024 (*dále také „výzva I.“*) vzhledem k otázkám č. 8 a 9 žádosti. Při sběru informací pro vyřízení žádosti následně Úřad zjistil, že vyhledání informací pro zodpovězení otázky č. 12 žádosti si rovněž vyžádá mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, a proto zaslal žadatelce druhou výzvu k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací evidovanou pod č. j. 7024/2024-NÚKIB-E/210 ze dne 17. září 2024 (*dále také „výzva II.“; výzva I. a výzva II. společně jako „výzvy“*).

¹ Dostupné na: <https://nukib.gov.cz/cs/uredni-deska/odpovedi-podle-zakona-c-106-1999-sb/sazebnik/>

4. Podmínkou, kterou musel pod sankcí ztráty nároku na úhradu Úřad splnit, bylo písemné oznámení o stanovené úhradě žadateli, a to ve lhůtě stanovené pro vyřízení žádosti. Žádost byla Úřadu doručena dne 27. srpna 2024; lhůta pro poskytnutí informací by tak uplynula dne 11. září 2024. Jelikož ale Úřad dle § 14 odst. 6 InfZ prodloužil lhůtu pro poskytnutí požadovaných informací o 10 dnů, uplynula lhůta pro poskytnutí informací dne 21. září 2024. Úřad zaslal žadatelce výzvy dne 4. září 2024 a 17. září 2024. V tomto smyslu tak postupoval v souladu s § 17 odst. 3 InfZ.
5. Dne 4. října 2024 byla Úřadu doručena stížnost stěžovatelky podaná dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ proti výzvám k úhradě nákladů za poskytnutí informací (*dále jen jako „stížnost“*). Stížnost mi byla postoupena s ohledem na § 16a odst. 4 a 5 InfZ, jako vedoucímu ústředního správního orgánu a zároveň nadřízenému orgánu Úřadu ve smyslu § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*).

II. STÍŽNOSTNÍ NÁMITKY

6. Stěžovatelka nejprve namítá, že v rámci výzvy II., kterou byla časová dotace na vyhledání otázky č. 12 stanovena na 50 hodin, *„absentuje logicky očekávatelné navýšení časové dotace potřebné pro obstarání odpovědi na požadovanou otázku nad rámec otázek č. 8 a 9. Tato dvojakost tak působí dojmem, že odpověď na otázku č. 12 nevyžaduje žádného dalšího mimořádně rozsáhlého vyhledávání dat a s tím spojenou očekávatelnou časovou dotaci nad rámec již uvedeného obstarávání odpovědí na otázky č. 8 a 9 v rámci výzvy I.“*
7. Dále poukazuje na to, že ve výzvě I., v níž byla časová dotace odhadnuta na 50 hodin, je nejprve uvedena celková výše úhrady 150 Kč a následně 15 000 Kč; ve výzvě II. však náklady za poskytnutí požadovaných informací nedoznávají žádného navýšení, ačkoliv byl okruh otázek vyžadujících mimořádné vyhledávání rozšířen o další otázku.
8. Ve stížnosti stěžovatelka dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. února 2021, sp. zn. 1 As 281/2020 - 42, ze kterého vyplývá povinnost odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání a nejde o vyhledávání běžné. Tvrdí, že takové odůvodnění v obou výzvách absentuje. Dále uvádí cit. *„[k]onečně co do výše musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z 21. 06. 2017 č. j. 6 As 326/2016 bod 13)“*.
9. Stěžovatelka dále tvrdí, že způsob, jakým NÚKIB postupoval při odhadování časové dotace a vyčíslení nákladů za poskytnutí informací je nejednoznačný a netransparentní. Z výzev

není dle stěžovatelky zřejmé, na základě čeho konkrétně NÚKIB dospěl k časové dotaci 50 hodin. Stěžovatelka dále namítá, že cit. „[o]důvodnění výzvy je jen jeho atrapou, a stanovená časová dotace je nepřezkoumatelná nadřízeným orgánem, případně soudem.“

10. Stěžovatelka rovněž namítá, že na webových stránkách NÚKIB není zveřejněna Inf Směrnice. Tvrdí, že „je proto otázkou, zda vůbec NÚKIB může v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím úhradu požadovat – NÚKIB na webu nezveřejnil akt, kterým úhrady stanovil, ale jen jakýsi výpis z něj.“
11. Stěžovatelka je dále toho názoru, že při zpracování odpovědí na otázky č. 8, 9 a 12 by žádné rozsáhlé vyhledávání nemělo být třeba, a je-li jej třeba, pak za něj nemůže NÚKIB žádat úhradu. Namítá, že požaduje informace, které má NÚKIB povinnost ze zákona mít. „Je tomu tak proto, že NÚKIB jako správní orgán příslušný k projednávání přestupků podle zákona o kybernetické bezpečnosti je v souladu s § 78 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, zahájit řízení o každém přestupku, který zjistí, což je projevem zásady legality a oficiality. NÚKIB má informace, jejichž vyhodnocením může zjistit, zda došlo ke spáchání přestupku („neoznámení VIS“ ve lhůtách podle zákona, resp. neoznámení splnění povinnosti uložené reaktivním opatřením současně správcem i provozovatelem, což je stanovisko zastávané NÚKIB v rozhodnutí č. j. 6056/2024-NÚKIB-E/210 odst. 41). Jestliže poskytnutí informací pod č. 8, 9 a 12 vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání, znamená to, že NÚKIB má podklady pro zjištění o tom, zda došlo ke spáchání přestupku, ale tyto nevyhodnocuje – jinak řečeno nemá informace, které ze zákona je povinen mít. (...) představa, že právě NÚKIB k dotazu, kolik XY nastalo, musí odpověď vyrábět tak, že jeho zaměstnanci procházejí příslušné formuláře v digitální podobě jeden po druhém, je v dnešní době kompjutrů překvapující.“ Závěrem stížnosti stěžovatelka namítá, že „[m]imořádně rozsáhlé vyhledání informací však nemůže být odvozeno od komplikovanosti vnitřního systému, který povinný subjekt sám stanovil pro ukládání informací (dokumentů), resp. pro postup při vyřizování žádostí (vyhledávání informací), jestliže je tento vnitřní systém objektivně vzato nastaven nepřiměřeně složitě.“ a odkazuje na komentář k InfZ (FUREK, Adam. § 17 [Hrazení nákladů]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1020.)
12. Dle stěžovatelky v obou výzvách absentuje odůvodnění stanovení úhrady za poskytnutí informací, nejen co do její výše, ale i účelnosti a racionality, jak požaduje Ústavní soud dle nálezu Ústavního soudu ze dne 29. června 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20 – 1, a požadavek na úhradu je dle ní neúčelný a iracionální a je protiprávním pokusem vytvořit z úhrady za

mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací umělou bariéru znemožňující přístup k informacím.

13. Stěžovatelka tvrdí, že výzvy nemají náležitosti dle § 17 odst. 3 InfZ, a tudíž NÚKIB dle odstavce 4 tohoto ustanovení ztratil nárok na úhradu nákladů, i kdyby jej měl. V tomto smyslu odkazuje na „*nález I. ÚS 1083/16 bod 25 ohledně lhůty, což mutatis mutandis platí i pro náležitosti výzvy*“.
14. S ohledem na vše výše uvedené požaduje stěžovatelka poskytnutí informací bezplatně.

III. POSOUZENÍ STÍŽNOSTI

15. K řešené věci uvádím nejprve v obecné rovině následující. Dle judikatury je stížnost dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ svou povahou blízká spíše opravnému prostředku než prostředku na ochranu proti nečinnosti. „*Nadřízený orgán při rozhodování o této stížnosti posuzuje úkon povinného subjektu, kterým úhradu (odměnu) požadoval, po procesní i věcné stránce. Zkoumá přitom nejen to, zda byl povinný subjekt oprávněn úhradu (odměnu) požadovat, ale zabývá se i její výší, proto také musí být z oznámení povinného subjektu zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem výši úhrady vyčíslil.*“ [srov. Rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 45 A 7/2012-56 ze dne 27.06.2012].
16. Dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 InfZ nebo s výší odměny podle § 14b odst. 2 InfZ, požadovanými v souvislosti s poskytováním informace. Stížnost se podává u povinného subjektu, tj. u Úřadu, a to do 30 dnů ode dne doručení sdělení podle § 17 odst. 3 InfZ, kdy byla stěžovateli doručena výzva k úhradě nákladů za poskytnutí informací. V tomto případě byly výzvy doručeny ve dnech 4. září 2024 (výzva I.) a 17. září 2024 (výzva II.). Předmětná stížnost byla Úřadu doručena dne 4. října 2024, tj. v zákonem stanovené lhůtě dle § 16a odst. 3 InfZ.
17. S ohledem na výše uvedené se jedná o stížnost podanou v zákonem stanovené lhůtě a osobou oprávněnou k podání stížnosti. Níže se blíže vyjádřím k námitkám stěžovatelky vzneseným ve stížnosti.
18. K námitkám popsaným v odstavcích 6. a 7. tohoto rozhodnutí uvádím následující. Úřad zaslal žadatelce výzvu I. k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací dne 4. září 2024 vzhledem k otázkám č. 8 a 9 žádosti a odhadnul časovou dotaci na vyhledání požadovaných informací na 50 hodin, což odpovídá dle sazebníku úhrad částce 15 000 Kč.

Při sběru informací pro vyřízení žádosti následně Úřad zjistil, že vyhledání informací pro zodpovězení otázky č. 12 žádosti si rovněž vyžádá mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, a proto zaslal žadatelce výzvu II. k úhradě nákladů a odhadnul časovou dotaci na vyhledání požadovaných informací rovněž na 50 hodin, což odpovídá dle sazebníku úhrad částce rovněž 15 000 Kč. Pokud stěžovatelka uvádí že je ve výzvě I. uvedena nejprve celková výše úhrady 150 Kč a následně 15 000 Kč, pak je zřejmé, že se jedná pouze o chybu v psaní, kdy u částky 150 Kč chybí dovětek „za každou započatou půlhodinu“. Z kontextu obou výzev je však zřejmé, že částka 150 Kč je sazba za každou započatou půlhodinu mimořádně rozsáhlého vyhledání informací dle sazebníku úhrad, což je také ve výzvě II. uvedeno. V tomto smyslu tedy považuji obě výzvy za srozumitelné a je z nich zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována.

19. Po přezkoumání věci a nahlédnutí do vzorku sad dokumentů, které je nezbytné k poskytnutí požadovaných informací prohledat jsem ovšem dospěl k závěru, že Úřad při vyčíslení výzvy II. k úhradě nákladů za poskytnutí informací nevzal v potaz všechny rozhodné skutečnosti a náhradu nestanovil správně. K tomuto závěru jsem dospěl s ohledem na to, že k plnému zodpovězení otázky č. 12 bude nezbytné prohledat sady dokumentů, které se do značné míry překrývají se sadami dokumentů pro zodpovězení otázek č. 8 a 9. V tomto smyslu tak nedojde k podstatnému navýšení časové dotace na vyhledání odpovědí na otázku č. 12, jelikož potřebné informace lze částečně dohledat a informace zpracovat v jednom sledu současně s vyhledáním odpovědí na předešlé otázky č. 8 a 9. S ohledem na uvedené jsem dospěl k závěru, že je stížnost v této části důvodná a rozhodl výrokem II. písm. a. tohoto rozhodnutí tak, že jsem snížil výši úhrady za poskytnutí informací požadovaných otázkou č. 12 žádosti na 0 Kč.
20. Vzhledem k námitkám uvedeným v odstavcích 8. a 9. tohoto rozhodnutí uvádím, že obě výzvy obsahují dostatečné odůvodnění stanovení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Úřad v odůvodnění výzev uvádí k otázkám č. 8 a 9 žádosti cit. „*[v]zhledem k tomu, že bylo dané opatření zveřejněno 15. prosince 2021, se žadatel dotazuje na počet konkrétních úkonů úzce vymezené skupiny subjektů za období od 16. prosince 2021 do dne zpracování odpovědi na žádost o informace. Žadatel přitom nerozlišuje mezi prvotním hlášením a změnovými hlášeními, kterými pouze dochází k aktualizaci kontaktních údajů. Úřad nemá možnost automaticky vyfiltrovat relevantní podání a jednoduše zjistit jejich počet v uvedeném období.*“ a dále k otázce č. 12. žádosti cit. „*Úřad neeviduje hlášení provedení reaktivního opatření ve vztahu k regulovanému systému, nýbrž ve vztahu ke konkrétnímu správci či provozovateli. Zjištění toho, v kolika případech došlo k nahlášení reaktivního opatření, jak ze strany správce, tak ze strany provozovatele konkrétního systému, by znamenalo manuální revizi veškerých obdržených hlášení v návaznosti na toto*

reaktivní opatření. Řada správců a provozovatelů navíc spravuje či provozuje více regulovaných systémů, tudíž jsou jednotlivá hlášení mnohdy značně strukturovaná s ohledem na počty relevantních systémů. Při obstarání a selekci Vámi požadovaných informací je nutné manuálně revidovat veškerá hlášení provedení daného reaktivního opatření a ověření, v kolika případech bylo provedeno hlášení ve vztahu k jednomu systému, jak ze strany jeho správce, tak ze strany jeho provozovatele, a to v časovém období od 16. prosince 2021 do dne zpracování odpovědi na Vaši Žádost o informace.“

21. Ve správním spise jsou pod č. j. 6536/2024-NÚKIB-E/350 a č. j. 6997/2024-NÚKIB-E/350 založeny úřední záznamy, ze kterých Úřad při stanovení pracnosti vyhledání požadovaných informací vycházel, což vyplývá i z obou výzev zaslaných stěžovateli, kde jsou důvody vyčíslení úhrady rozvedeny. Toto odůvodnění jednoznačně dokládá komplikovanost vyhledání požadovaných informací, a to zejména s ohledem na množství subjektů, o kterých jsou požadované informace vedeny a také s ohledem na rozsáhlé časové období, ve kterém je nezbytné informace vyhledávat. Jedná-li se o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, což je dle mého názoru i tento případ, lze pro odůvodnění časové dotace nezbytné k vyhledání požadovaných informací využít kvalifikovaný odhad, nikoliv definitivní vyhledání žádané informace (viz nálezy Ústavního soudu I. ÚS 1083/16–1). To provedl i Úřad, který kvalifikovaným odhadem stanovil časovou dotaci pro vyhledání informací požadovaných otázkami č. 8 a 9 na 50 hodin. S ohledem na to, že výrokem II. písm. a. tohoto rozhodnutí snižuji výši úhrady dle výzvy II. na 0 Kč, jak je blíže popsáno v odstavci 19 tohoto rozhodnutí, mám za to, že pro vyhledání informací požadovaných otázkami č. 8, 9 a 12 je souhrnná časová dotace v rozsahu 50 hodin, což dle sazebníku úhrad odpovídá částce 15 000 Kč, stanovena legitimně.
22. NÚKIB eviduje cca 700 informačních systémů, které aktuálně jsou nebo v minulosti byly významným informačním systémem. Ke každému tomuto informačnímu systému existuje několik hlášení, a to jak od správce daného systému, tak případně od jeho provozovatele. V konečném důsledku je tudíž nezbytné ručně prohledat tisícovky dokumentů, abychom mohli zodpovědět položené otázky.
23. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „byť výzva k zaplacení úhrady za poskytnutí informace ani rozhodnutí o stížnosti proti takové výzvě nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s., tvoří tyto správní akty z procesního hlediska jeden navzájem se doplňující celek; nepřezkoumatelnost odůvodnění výše požadované úhrady je proto třeba posuzovat v jejich vzájemné souvislosti“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního ze dne 10. 6. 2020, sp. zn. 2 As 183/2019–23).

24. Za účelem upřesnění odůvodnění mimořádnosti a rozsáhlosti vyhledání požadovaných informací byl v rámci řízení o stížnosti přípisem evidovaným pod č. j. 1594/2025-NÚKIB-E/105 opětovně požádán odbor regulace NÚKIB, který vede příslušné spisy, ve kterých se požadované informace nacházejí, o učinění kvalifikovaného odhadu pracnosti vyhledání informací požadovaných současně všemi třemi otázkami, a to vzhledem k jednomu libovolnému regulovanému subjektu. Z úředního záznamu o provedení kvalifikovaného odhadu vedeného pod č. j. 1808/2025-NÚKIB-E/350 (*dále jen „úřední záznam“*) vyplývá, že bylo provedeno prohledání tří konkrétních spisů vedených pod sp. zn. 350-228/2021, 350-263/2022 a 350-899/2023-E.
25. Tyto spisy obsahují hlášení kontaktních údajů dané organizace za jednotlivé roky (2021, 2022 a 2023). Ve spisech je dohromady vedeno 7 dokumentů a 17 příloh. U každého z těchto dokumentů bylo ověřeno, zda byl Úřadu doručen po 15. prosinci 2021 (datum uveřejnění reaktivního opatření). Po tomto datu bylo doručeno 6 dokumentů a celkem 16 příloh. U každého z těchto dokumentů (včetně příloh) bylo ověřeno vzhledem ke znění otázky, zda obsahuje hlášení kontaktních údajů ze strany správce významného informačního systému, nebo ze strany provozovatele významného informačního systému. Na základě prověření dokumentů o hlášení, které splňovaly parametry, na které se žadatelka dotazovala, referent vyseletoval ta hlášení relevantní pro položené otázky a zaznamenal počet takových hlášení u dané organizace. Následně byl v samostatném spisu vedeném k reaktivnímu opatření vyhledán dokument obsahující oznámení o provedení reaktivního opatření a jeho výsledku a bylo zaznamenáno, že toto oznámení bylo provedeno a k jakému významnému informačnímu systému.
26. V úředním záznamu je dále konkrétně uvedeno cit: *„[o]tevření, prověření jednoho dokumentu výše popsáním postupem a zaznamenání potřebných informací zabralo zhruba 2 minuty času. Otevření a zkontrolování jednoho dokumentu navíc v rámci spisu konkrétní organizace pro zodpovězení otázky č. 12 fakticky zabere další čas, nicméně s ohledem na celkový rozsah vyhledávací činnosti byl tento čas vyhodnocen jako zanedbatelný. Čas navíc by pak zabrala i selekce případů, kdy oznámení provedl jak správce, tak provozovatel systému. Tento čas je ale velice obtížné odhadovat bez toho, aniž by bylo kompletní prohledání provedeno. Aktuálně je evidováno cca 700 významných informačních systémů. U každého takového systému byly provedeny jednotky hlášení kontaktních údajů (průměrně lze odhadovat 1-5 hlášení). Lze tedy odhadovat, že existuje minimálně 2000 dokumentů, které je třeba tímto postupem zkontrolovat. Závěrem tedy souhrnně uvádíme, že zodpovězení otázek 8., 9. a 12. by reálně mohlo zabrat až 67 hodin (2000 dokumentů x 2 minuty je 4000 minut, tedy necelých 67 hodin), prvotní odhad 50 hodin byl tedy spíše optimistický a ve prospěch žadatele.“*

27. Uvedené dokládá, že požadavek Úřadu na zaplacení úhrady je zcela legitimní a jedná se o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Faktem je, že reálná časová dotace pro vyhledání požadovaných informací bude, v případě zaplacení úhrady stěžovatelkou, podstatně vyšší, nicméně Úřad vycházel při odhadu pracnosti z minimálních hodnot příznivých pro stěžovatelku.
28. Stěžovatelka dále namítá, že na webu NÚKIB není zveřejněna Inf Směrnice, respektive sazebník úhrad. Dle § 5 InfZ platí, že povinný subjekt musí způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejnit sazebník úhrad za poskytování informací. Zákon ani prováděcí právní předpis nestanoví povinnost zveřejnit interní normativní akt, tj. v tomto případě Inf Směrnici. Zákon ani prováděcí právní předpis rovněž nestanoví formu, ve které má být sazebník úhrad zveřejněn. Na webových stránkách NÚKIB je sazebník úhrad zveřejněn na webové adrese (<https://nukib.gov.cz/cs/uredni-deska/odpovedi-podle-zakona-c-106-1999-sb/sazebnik/>), což odpovídá požadavkům InfZ. Nelze tedy přisvědčit námitce stěžovatelky, že sazebník úhrad není zveřejněn, a tudíž NÚKIB nemůže v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím úhradu požadovat.
29. Stěžovatelka dále namítá, jak je podrobně popsáno v odstavci 11 tohoto rozhodnutí, že žádá informace, kterými je NÚKIB ze zákona povinen disponovat a že mimořádně rozsáhlé vyhledání informací nemůže být odvozeno od komplikovanosti vnitřního systému, který povinný subjekt sám stanovil pro ukládání informací.
30. NÚKIB má ze zákona povinnost vést evidenci kybernetických bezpečnostních incidentů dle § 9 zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „ZKB“*) a evidenci kontaktních údajů dle § 16 odst. 4 ZKB. Je nutné však v tomto případě rozlišit podstatu otázek č. 8, 9 a 12 žádosti a z nich vyplývajících požadovaných informací.

Otázka č. 8 – ohlášení VIS správcem

31. V prvním případě jsou žádány informace o tom, kolik správců v období od vydání předmětného reaktivního opatření nahlásilo kontaktní údaje, tj. identifikovalo vlastní informační systém jako významný. *„Významným informačním systémem se konkrétní systém stává ze zákona naplněním definičních znaků, neprobíhá žádné správní řízení o určení systému nebo jeho správce. Pokud tedy orgán veřejné moci používá k výkonu své činnosti informační systém, sám si musí být vědom své odpovědnosti spojené s výkonem veřejné moci a posoudit, zda jeho systém naplňuje kritéria stanovená vyhláškou. Pokud pak systém kritéria splňuje, je potřeba o tom neprodleně informovat Úřad formou zaslání*

*hlášení kontaktních údajů, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy systém kritéria začal naplňovat.*² Pokud stěžovatelka ve stížnosti tvrdí, že NÚKIB disponuje informacemi a má ze zákona povinnost mít informace o tom, které subjekty „*neoznámily VIS*“, pak se toto tvrzení nezakládá na pravdě.

32. Jak je výše uvedeno, významným se informační systém stává naplněním zákonných kritérií, popř. naplněním kritérií prováděcích právních předpisů, konkrétně vyhlášky č. 317/2014 Sb., o významných informačních systémech a jejich určujících kritériích, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „vyhláška o VIS“*). Správce významného informačního systému pak má povinnost nahlásit NÚKIB kontaktní údaje, čímž deklaruje, že předmětný informační systém naplňuje zákonné znaky významného informačního systému. V případě, že tak neučiní, může neplnění zákonných povinností spočívajících v nenahlášení kontaktních údajů NÚKIB zjistit pouze tak, že provede u dotčeného subjektu kontrolu. Není tudíž pravdou, že NÚKIB disponuje („informacemi“) seznamem subjektů spravujících informační systémy, které naplňují zákonné znaky významných informačních systémů, ale „*neoznámily VIS*“ - neprovedly ohlášení kontaktních údajů v souladu se ZKB – tj. dopustily se přestupku. Nesouhlasím ani s tvrzením stěžovatelky, že NÚKIB má ze zákona povinnost mít informace o tom, který správce „*neoznámil VIS*“, jelikož to lze odhalit pouze tak, že NÚKIB vykoná u daného subjektu kontrolu.
33. Informace o tom, kdo po vydání reaktivního opatření provedl hlášení kontaktních údajů, vede NÚKIB ve spisové službě, a to v jednotlivých spisech vedených k subjektům a v jednotlivých dokumentech – hlášeních kontaktních údajů. V případě, že správce informačního systému splní zákonnou povinnost a nahlásí na předepsaném formuláři kontaktní údaje, ukládá se toto hlášení do elektronického systému spisové služby, a to do spisu k danému subjektu. Na stejném formuláři jsou Úřadu doručována jak tzv. prvotní hlášení, tj. hlášení nových informačních systémů, tak tzv. hlášení změnová, kterými správci oznamují změnu kontaktních údajů nebo doplňují další informace týkající se stávajících významných informačních systémů.
34. Ačkoli je pro stěžovatelku překvapující, že jediným způsobem, jak požadované informace dohledat, je manuální prohledání příslušných formulářů hlášení kontaktních údajů, je tomu skutečně tak. Příchozí hlášení kontaktních údajů jsou v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, evidovány ve spisové službě Úřadu a následně vkládány do příslušných spisů dle subjektu hlášení. Systém spisové služby, který NÚKIB využívá,

² Viz: <https://nukib.gov.cz/cs/kyberneticka-bezpecnost/regulace-a-kontrola/faq/>

neobsahuje nástroj, kterým by bylo možné vyfiltrovat stěžovatelkou požadované informace, tj. pouze prvotní hlášení správců významných informačních systémů provedená od data vydání reaktivního opatření.

35. Mám za to, že spisová služba Ginis je hojně využívána mezi orgány státní správy a nelze ani hovořit o tom, že je nastavena nepřiměřeně složitě. Nutnost mimořádného a rozsáhlého vyhledání informací tak v tomto případě nespočívá v komplikovanosti vnitřního systému, který povinný subjekt sám stanovil pro ukládání informací (dokumentů), nýbrž je dána zejména vysokým počtem významných informačních systémů, potažmo subjektů, které je spravují a dlouhým rozhodným časovým obdobím, ze kterého stěžovatelka informace vyžaduje.

Otázka č. 9 – ohlášení VIS provozovatelem

36. V případě hlášení kontaktních údajů provozovatelem informačního systému je proces hlášení poněkud komplikovanější. Provozovatelem informačního systému se subjekt stane naplněním zákonných podmínek dle § 2 písm. g) ZKB a je jím orgán nebo osoba zajišťující funkčnost technických a programových prostředků tvořících informační nebo komunikační systém. „*Ve věci identifikace provozovatele systému (zejména pro notifikační povinnost správce vůči provozovateli) je hlavní odpovědnost na správci. (...)*“ Správci je zákonem a prováděcími právními předpisy stanovena specifická povinnost dle § 4a odst. 1 ZKB, neprodleně a prokazatelně informovat provozovatele systému [dodavatele naplňujícího zákonnou definici podle § 2 písm. g) ZKB] o tom, že tento definici naplňuje a je tedy povinnou osobou podle příslušného písmene § 3 ZKB. Tato povinnost rovněž vyplývá z § 8 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 8 odst. 3 písm. d) vyhlášky č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (*dále jen „vyhláška o kybernetické bezpečnosti“*). „*Ve všech případech by však mělo být [informování] provedeno prokazatelně, adresně a ve vztahu ke každému jednotlivému provozovateli samostatně. Podstatnými náležitostmi prokazatelnosti bude informace o tom, že se jedná o provozovatele konkrétního systému podle zákona o kybernetické bezpečnosti, s čímž je neodmyslitelně spjata také stanovení systému spadajícího do působnosti zákona o kybernetické bezpečnosti (...).*“ [Podpurný materiál: Provozovatel informačního nebo komunikačního systému].³

³ Viz: https://nukib.gov.cz/download/publikace/podpurne_materialy/Provozovatel-informacniho-nebo-komunikacniho-systemu_v3.2.pdf

37. Po tom, co je dodavatel informačního systému správcem informován, že je provozovatelem významného informačního systému, je provozovatel povinen plnit povinnosti vyplývající ze ZKB, tj. i hlásit Úřadu kontaktní údaje.
38. Obdobně jako u předchozí otázky tak NÚKIB vede evidenci kontaktních údajů provozovatelů významných informačních systémů, kteří hlášení podávají na totožném předepsaném formuláři, a toto hlášení je vkládáno do spisové služby, a to do spisu k danému subjektu. Neplnění zákonných povinností spočívajících v nenahlášení kontaktních údajů může NÚKIB zjistit pouze provedením kontroly u správce nebo provozovatele významného informačního systému. Není tudíž pravdou, že NÚKIB disponuje („informacemi“) seznamem subjektů naplňujících zákonné znaky provozovatelů významných informačních systémů, kteří neprovedli ohlášení kontaktních údajů v souladu se ZKB – tj. dopustili se přestupku. Nesouhlasím ani s tvrzením stěžovatelky, že NÚKIB má ze zákona povinnost mít informace o tom, který provozovatel „*neoznámil VIS*“, jelikož to lze odhalit pouze tak, že NÚKIB vykoná u daného subjektu kontrolu. Ve zbytku námitek týkajících se složitosti vnitřního systému spisové služby NÚKIB odkazují na výše uvedené odstavce 34 a 35.

Otázka č. 12 – oznámení provedení reaktivního opatření správcem a provozovatelem VIS

39. Touto otázkou jsou požadovány informace o tom, v kolika případech oznámil Úřadu provedení reaktivního opatření současně správce a provozovatel významného informačního systému.
40. V případě, kdy NÚKIB vydá reaktivní opatření, zasílá informace o vydání reaktivního opatření na kontaktní údaje regulovaných subjektů, které vede v evidenci. Po regulovaných subjektech, v tomto případě správcích a provozovatelích významných informačních systémů je pak požadováno, aby mu zaslali oznámení, jak reaktivní opatření provedli. Jednotlivá oznámení o provedení reaktivního opatření jsou evidována a vkládána do spisové služby Úřadu.
41. Informaci o tom, zda oznámení provedení reaktivního opatření provedl současně správce a provozovatel významného informačního systému nelze tedy zjistit prohledáním jednoho spisu obsahujícího tato oznámení, ale pro plné zodpovězení otázky je nezbytné prohledat rovněž spisy obsahující hlášení kontaktních údajů povinných subjektů, aby bylo možné napárovat oznámení provedené správcem a provozovatelem současně. Ve výsledku to znamená procházení totožného množství spisů jako u otázek č. 8 a 9 žádosti a zaznamenávání a párování relevantních informací z příslušných dokumentů o provedení oznámení současně provozovatelem a správcem významného informačního systému.

42. NÚKIB v rozhodné době po vydání reaktivního opatření aktivně kontroluje plnění povinností z něj vyplývajících, stejně jako plnění povinnosti oznámit provedení reaktivního opatření dle § 13 odst. 4 ZKB. Po uplynutí lhůty pro provedení oznámení NÚKIB zasílá adresátům reaktivního opatření prostřednictvím e-mailu dodatečně urgenci ke splnění této povinnosti. V případě, že nedojde k dodatečnému splnění povinnosti, jsou tyto případy předávány k řešení na příslušný odbor Úřadu k zahájení přestupkového řízení. V tomto případě tak NÚKIB disponuje informacemi o tom, které subjekty nesplnily povinnost oznámit provedení reaktivního opatření a s těmi zahajuje přestupkové řízení, na rozdíl od předchozích případů, kdy lze porušení zákona zjistit jen na základě kontroly. Není tudíž pravdou, že NÚKIB nedisponuje informacemi, resp. nevyhodnocuje informace o neplnění povinnosti oznámit provedení reaktivního opatření, jak tvrdí stěžovatelka. Ve zbytku námitek týkajících se složitosti vnitřního systému spisové služby NÚKIB odkazují na odstavce 34 až 35 tohoto rozhodnutí.
43. Stěžovatelka dále ve stížnosti odkazovala na nález Ústavního soudu ze dne 29. června 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20 – 1, a tvrdí, že požadavek na úhradu je neúčelný a iracionální a je protiprávním pokusem vytvořit z úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací umělou bariéru znemožňující přístup k informacím.
44. Nález Ústavního soudu, na který stěžovatelka odkazuje, se zabývá odlišnou situací. V řešeném případě povinný subjekt disponoval informačním systémem, ze kterého bylo možné automatizovaně vyfiltrovat některé požadované informace a poskytnout je žadateli. NÚKIB nyní takovým informačním systémem nedisponuje. Úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací byla v případě, na který stěžovatelka odkazuje, požadována, jelikož předmětná data bylo nezbytné přezkoumat a části poskytovaných informací anonymizovat za účelem ochrany práv třetích osob. Nadto lze zmínit, že v řešeném případě byla požadována úhrada podstatně vyšší a to cca 25 milionů korun českých, kterou Ústavní soud považoval za iracionální. Skutkové okolnosti případu, na který stěžovatelka odkazuje, tak byly značně odlišné.
45. S ohledem na výše uvedené mám za to, že snahou Úřadu není stěžovatelce znemožnit přístup k informacím, ale pouze v souladu s InfZ redukovat náklady, jež na vyhledání a poskytnutí informací bude nucen vynaložit. Dodávám, že žádost stěžovatelky obsahovala 16 otázek, přičemž NÚKIB na základě 10 z nich požadované informace poskytl (u některých částečně). Informace požadované ve zbylých otázkách byl Úřad nucen odmítnout poskytnout, a to s ohledem na § 10a ZKB, nebo požadovat za ně úhradu, jelikož vyhledání odpovědí na ně je pro NÚKIB značně zatěžující. Není tedy dle mého názoru na místě

argumentace stěžovatelky, že se NÚKIB snaží účelově a iracionálně vytvořit z úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací umělou bariéru znemožňující přístup k informacím, a to navíc v případě, kdy je za poskytnutí požadovaných informací požadována částka v nižších desítkách tisíc korun.

46. Stěžovatelka rovněž namítá, že výzvy neměly náležitosti dle § 17 odst. 3 InfZ, a tudíž NÚKIB ztratil nárok na úhradu nákladů, přičemž odkazuje na „*nález I. ÚS 1083/16 bod 25, což mutatis mutandis platí i pro náležitosti výzvy*“. Stěžovatelka patrně odkazuje na část tohoto nálezu, kde je uvedeno cit. „*[v]ýši úhrady však musí oznámit před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace, tj. nejpozději do 15 či 25 dnů ode dne přijetí žádosti [§ 14 odst. 5 písm. d) a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.], pozdější či dodatečné oznámení není možné.*“
47. Jak je popsáno v odstavci 4 tohoto rozhodnutí, žádost byla Úřadu doručena dne 27. srpna 2024; lhůta pro poskytnutí informací by tak uplynula dne 11. září 2024. Jelikož ale Úřad dle § 14 odst. 7 písm. b) InfZ prodloužil lhůtu pro poskytnutí požadovaných informací o 10 dnů, uplynula lhůta pro poskytnutí informací dne 21. září 2024. Úřad zaslal žadatelce výzvy k úhradě nákladů za poskytnutí informací dne 4. září 2024 a 17. září 2024. V tomto smyslu tak postupoval v souladu s § 17 odst. 3 InfZ a nelze souhlasit se stěžovatelkou, že nebyla dodržena lhůta pro uplatnění výzvy k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací dle § 17 odst. 3 InfZ. Na základě uvedeného mám za prokázané, že NÚKIB dle § 17 odst. 4 InfZ neztratil nárok na úhradu nákladů, jak tvrdí stěžovatelka.
48. Pouze pro doplnění kontextu uvádím, že žadatelka podala předmětnou žádost o informace za účelem doplnění argumentace pro přestupkové řízení, které je nyní přerušeno a je s ní vedeno pod sp. zn. 105-868/2024-E (*dále jen „přestupkové řízení“*). Úřad přerušil přestupkové řízení, aby žadatelce poskytl informace pro formulaci náležité procesní obrany, nicméně žadatelka se otázkami č. 8, 9 a 12 žádosti pouze snaží poukazovat na domnělé neplnění povinností ze strany třetích subjektů, které nejsou účastníky předmětného přestupkového řízení. Ani případné označení dalších subjektů neplnících některou povinnost vyplývající ze ZKB, by v souvisejícím přestupkovém řízení nezbavilo žadatelku odpovědnosti za spáchaný přestupek, ani nemělo žádný jiný vliv na úvahy Úřadu o vině a sankci.

Odůvodnění mimořádnosti a rozsáhlosti vyhledávání

49. Všechny výše uvedené skutečnosti dokládají mimořádnost požadovaného vyhledání informací. Nad rámec výše uvedených argumentů odůvodňujících, že je v tomto případě na místě užití institutu úhrady za mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, uvádím následující.

50. Pojem „mimořádný“ znamená vymykající se běžného řádu či obvyklosti. Pojem „mimořádně rozsáhlé vyhledání“ je neurčitý právní pojem, který je nutno vykládat v kontextu konkrétních skutkových okolností a vnitřních podmínek povinného subjektu. *„O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací půjde tehdy, jestliže s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou.“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. října 2016, č. j. 5 As 35/2016 – 25). Vnitřní informační systém Úřadu pro vedení spisové služby Ginis, ve kterém jsou požadované informace obsaženy, neobsahuje nástroj, kterým by bylo možné automatizovaně vyhledat stěžovatelkou požadované informace. Podotýkám, že není povinností Úřadu, aby tímto nástrojem disponoval. Jak uvedl ve svém rozsudku Nejvyšší správní soud ze dne 14. listopadu 2019, sp. zn. 8 As 244/2018, teprve v případě *„neumožňuje-li vnitřní informační systém povinného subjektu vyhledat na základě konkrétního kritéria požadované informace [...] je vyhledávání takových informací v jednotlivých spisech povinného subjektu mimořádně rozsáhlým ve smyslu § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“*
51. Jak bylo výše v textu tohoto rozhodnutí uvedeno, k vyhledání požadovaných informací, které stěžovatelka požaduje, by bylo nezbytné prohledat velké množství spisů, ve kterých je nutné identifikovat konkrétní dokumenty a z nich extrahovat potřebná data. Hlavním kritériem odůvodňujícím mimořádnost je tak v tomto případě zejména kvantita provedených hlášení, tj. dokumentů, které by bylo nutné prohledat. NÚKIB je ústředním správním orgánem s územní působností pro celou Českou republiku a tomu odpovídá i množství regulovaných subjektů, resp. informačních systému, které spadají do jeho působnosti.
52. Konkrétní úředník by musel za účelem vyhledání stěžovatelkou požadovaných informací odložit běžné pracovní úkoly a na více než 5 pracovních dnů věnovat svou pozornost vyhledávání a shromažďování požadovaných dat. Tato činnost se zjevně vymyká běžným pracovním úkolům příslušného zaměstnance. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 326/2016 – 32 *„[a]niž by bylo nutné podrobněji vymezit obsah neurčitého právního pojmu „mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací“, je naprosto zřejmé, že 37,5 hodin práce programátora věnovaných vyhledání žalobcem požadovaných informací (které stěžovatel ke své činnosti nepotřebuje a sám by je neprovedl), představuje vyhledání mimořádně rozsáhlé.“*

53. Jelikož jsem dospěl k závěru, že lze čas potřebný k vyhledání odpovědí na otázku č. 12 žádosti zahrnout do časové náročnosti vyhledání odpovědí k otázkám č. 8 a 9 žádosti, ke kterým nebyla částka za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací dosud uhrazena, poskytne Úřad požadované informace souhrnně ke všem otázkám č. 8, 9 a 12 až po zaplacení úhrady stanovené v celkové částce 15 000 Kč na základě výzvy I. Z toho důvodu jsem výrokem I. tohoto rozhodnutí potvrdil výši úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovenou výzvou I. a výrokem II. písm. a. výši úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovenou výzvou II. snížil na částku 0 Kč.
54. S ohledem na snížení úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovené výzvou II. na 0 Kč, jsem pro případ, že by stěžovatelka po doručení tohoto rozhodnutí požadovala bezplatné poskytnutí informací odpovídajících na otázku č. 12 žádosti, výrokem II. písm. b. tohoto rozhodnutí rozhodnul, že v takovém případě výši úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovenou výzvou II. v celkové částce 15 000 Kč potvrzuji. K tomuto rozhodnutí jsem dospěl z důvodu, že pro samostatné zodpovězení otázky č. 12 žádosti, by bylo nezbytné provést samostatné vyhledávání požadovaných informací ve srovnatelném rozsahu, jako u otázek č. 8 a 9 žádosti.

IV. ZÁVĚR

55. Na základě všech uvedených skutečností mám za to, že výzvou I. stanovená výše úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací požadovaných otázkou č. 8 a 9 žádosti byla Úřadem stanovena v souladu s InfZ, nařízením vlády č. 173/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a sazebníkem úhrad, a proto jsem rozhodl způsobem uvedeným ve výroku I. tohoto rozhodnutí a výši úhrady potvrdil.
56. Jelikož lze čas potřebný k vyhledání odpovědí na otázku č. 12 žádosti zahrnout do časové náročnosti vyhledání odpovědí k otázkám č. 8 a 9 žádosti, jsem však dále dospěl k závěru, že výše úhrady stanovená výzvou II. za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací požadovaných otázkou č. 12 žádosti nebyla stanovena správně, a proto jsem současně ve výroku II. písm. a. tohoto rozhodnutí rozhodl o snížení této úhrady na 0 Kč.
57. Pro případ, že by stěžovatelka trvala výlučně na poskytnutí informací požadovaných otázkou č. 12 žádosti, jejichž úhrada za vyhledání byla stanovena ve výzvě II., a současně netrvala na poskytnutí informací požadovaných otázkami č. 8 a 9 žádosti, jejichž úhrada za vyhledání byla stanovena ve výzvě I., jsem výrokem II. písm. b. tohoto rozhodnutí výši úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovenou výzvou II. potvrdil.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení §16a odst. 9 InfZ nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

V z. Ing. Tomáš Krejčí
Ing. Lukáš Kintr
ředitel Národního úřadu pro kybernetickou
a informační bezpečnost

Obdrží:

Janáčkova akademie múzických umění, IČ: 62156462
Beethovenova 650/2, 662 15 Brno

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy